

til kommer ca. 3 000 Personer, der ikke er Medlemmer af Arbejdsløshedskasser. Den samlede Understøttelsesudgift anslaaes til at blive ca. 5,1 Mill. Kr., hvorefter Kommunerne, Arbejdsløshedsfonden og Staten hver kommer til at bære 1.7 Mill. Kr. Hertil kommer for Arbejdsløshedsfondens Vedkommende en Udgift paa ca. 355.000 Kr. i Henhold til Lovforslagets § 5.

Det maa imidlertid herved bemærkes, at det nøjagtige Antal paa Arbejdsløhedskassemedlemmer, der er uden vedtægtsmæssig Understøttelse, — som i Direktørens Skrivelse fremhævet — først vil kunne foreligge i Løbet af nogle Dage. Det vil da straks blive tilstillet Rigsdagen.

Man skal iøvrigt til de enkelte Paragrafer gøre følgende Bemærkninger:

ad § 1.

Den Gruppe af arbejdsløse, som bør hjælpes, er først og fremmest den, der rummer de Arbejdere, som igennem deres Medlemsskab i en anerkendt Arbejdsløshedskasse har gjort, hvad de formaar, for at sikre sig mod Følgerne af uforskyldt Arbejdsløshed, men som til Trods herfor alligevel staar uden Hjælp, fordi deres Arbejdsløshed har været saa langvarig, at de har opbrugt deres Understøttelse fra Kassen.

Naar man — som det vil fremgaa af Lovforslagets § 2 — ogsaa ønsker at komme saadanne arbejdsløse til Hjælp, der ikke er Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser, er det imidlertid nødvendigt, at man, forsaavidt angaar Hjælpen til Arbejdsløshedskassemedlemmer, ikke begrænser den til dem, der har opbrugt deres Understøttelse, idet man da vilde stille visse Medlemmer af Kasserne ringere end arbejdsløse, der ikke er Medlemmer.

Dette gælder for det første saadanne arbejdsløse, som ikke i de forud for Understøttelsens Udbetaling gaende 2 Aar har haft Arbejde i mindst 10 Maaneder, og som derfor i Medfør af Bestemmelsen i Arbejdsløshedsloven af 1. Juli 1927 § 15, Stk. 5, 1. Punktum, har mistet deres Ret til Understøttelse. En Del af disse vil ganske vist kunne hjælpes igennem Bestemmelsen i samme Stykkes 2. Punktum, hvorefter der under visse nærmere angivne Betingelser af Socialministeren kan gives Tilladelse til, at Bestemmelsen i 1. Punktum midlertidig sættes ud af Kraft; denne Dispensationsadgang er da ogsaa brugt i saa vidt Omfang som muligt. Men tilbage

bliver desuagtet en Del arbejdsløse, som Bestemmelsen i Stk. 5, 1. Punktum, afskærer fra Understøttelse.

Dernæst udelukker Bestemmelsen i Arbejdsløshedsloven af 1. Juli 1927 § 16, Stk. 1, en Del af Arbejdsløhedskassernes Medlemmer fra Understøttelse, fordi de endnu ikke har været Medlemmer af Kassen og betalt Medlemsbidrag til denne i 12 Maaneder.

Endelig vil ogsaa visse Medlemmers Understøttelse kunne være bragt til Ophør i Kraft af særlige, i Kassernes Vedtægter indeholdte Bestemmelser, der betinger Understøttelsen af, at Medlemmet har haft Arbejde igennem et vist Tidsrum indenfor en nærmere angiven Aarrække, f. Eks. 26 Uger i Løbet af 3 Aar.

Samtlige disse Grupper af arbejdsløse og eventuelt andre, hvis Understøttelsesret fra Kassen er ophørt som Følge af særlige Bestemmelser i Kassens Vedtægt, har efter Ministeriets Mening Krav paa ved Ydelsen af den midlertidige Hjælp at blive sidestillet med de Kassemedlemmer, der har opbrugt deres Understøttelse. Dette opnaas efter Ministeriets Mening gennem det i § 1 anvendte Udtryk: „Medlemmer, for hvilke Retten til Understøttelse af Kassen er ophørt eller endnu ikke indtraadt“.

Som foran nævnt har man ikke anset det for muligt at gennemføre et Forslag, der fastsætter, hvilken bestemt Hjælp der i de enkelte Tilfælde skal ydes de arbejdsløse, og man har derfor indskrænket sig til at bestemme, at Hjælpen ikke kan overstige den Understøttelse, som vedkommende arbejdsløse vilde kunne kræve udbetalt af Arbejdsløshedskassen, hvis han ikke var afskaaret fra dennes Hjælp, fordi den er opbrugt, eller fordi Bestemmelserne i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 5, eller § 16, Stk. 1, eller Bestemmelser i Kassernes Vedtægter hindrede ham i at faa Hjælp af Kassen.

Den nævnte Maksimumsgrænse ligger ganske vist over den, som Arbejdsløshedsloven af 1. Juli 1927, jfr. Lov af 9. November 1928, i § 19, Stk. 8, fastsætter for den daglige Understøttelse fra Krisefondene. Som Forholdene ligger, har man imidlertid ikke ment at kunne sætte Understøttelsen lavere, hvis den foreliggende Lov skal løse sin Opgave, og de arbejdsløse ikke i stort Tal skal være henvist til at faa den Understøttelse, der ydes dem i Henhold til Loven, suppleret med Hjælp fra Hjælpekassen eller Fattigvæsenet. Den foreslaaede Grænse er da ogsaa i Overensstemmelse med den, der efter det af Socialministeren i indeværende